

THIẾU NIÊN TRONG TRẮNG QUẢNG ĐẠI CỦA TRỜI CAO

Đền thánh Đức Mẹ Sacro Monte di Varese ở miền Bắc nước Ý tọa lạc trong khung cảnh núi đồi tuyệt đẹp. Các tín hữu đến hành hương Đền Thánh được điểm phúc chiêm ngưỡng thiên nhiên, để nâng tâm hồn lên THIÊN CHÚA. Ngoài ra, đặc biệt bên cạnh đền thánh có căn phòng trưng bày các kỷ vật của Domenichino Zamberletti, một thiếu niên trong trắng, qua đời năm 14 tuổi, trong hương thơm thánh thiện.

Domenichino Zamberletti chào đời ngày 24-8-1936 trong môi trường đầy dẫy nguy hiểm và thói tục không lành: quán trọ. Cha mẹ của Domenichino điều khiển một khách sạn trong vùng. Thế nhưng, cậu bé là cánh sen mọc lên giữa bùn, "gần bùn nhưng chẳng hôi tanh mùi bùn". Được như thế là nhờ Domenichino may mắn sinh ra trong một gia đình Công Giáo, cha mẹ thật đạo đức, đặc biệt là thân mẫu. Bà chu đáo giáo dục con cái, dạy cho con biết phân biệt điều lành điều dữ và nhất là, biết tránh xa các dịp tội. Domenichino hiểu rõ từng lời mẹ dạy, đến nỗi cậu bé dám đồng dục tuyên bố:

- Nếu để con phải phạm tội mất lòng Chúa thì chẳng thà cha mẹ giết chết con còn hơn!

Ngay từ thơ bé, Domenichino được cha mẹ ghi tên vào Hội các thiếu niên của Đức Mẹ Vô Nhiễm.

Domenichino được tận hiến cho Đức Mẹ. Cậu bé lớn lên dưới cái nhìn trìu mến của Đức Mẹ MARIA. Cậu luôn luôn gìn giữ tâm hồn trong trắng, không dính vết tội nhờn. Cậu bé rất ghét tội lỗi, làm mất lòng Chúa, đến nỗi có lần cậu nói:

- Má à, Má thử nghĩ coi, nếu đến năm 18 hay 20 tuổi, mà con lại phạm một tội trọng! Thì có phải rằng, đối với Má, thà con nên chết trước đi còn hơn không?

Domenichino hồn nhiên vui tươi lớn lên trong khung cảnh đầm ấm của gia đình và họ đạo. Cậu bé tham dự các sinh hoạt của Hội Thiếu Niên Đức Mẹ Vô Nhiễm. Cho đến một ngày, vào năm 14 tuổi, Domenichino bỗng bị cơn bệnh hiểm nghèo, tàn phá thân xác thiếu niên mơn mớn và trong trắng. Phải chăng đây là dấu hiệu: tấm lòng cậu thiếu niên rất đẹp lòng Chúa? Bởi vì, THIÊN CHÚA thường gởi thánh giá đến cho con cái và bạn hữu thân mến của Ngài? Trong vòng 8 tháng trời, Domenichino bị cơn bệnh hành hạ thân xác, đau đớn ngày đêm, không phút giây ngơi nghỉ! Có lúc quá đau đớn, cậu bé kinh hoàng với ý nghĩ:

- Liệu mình có bị mất kiên nhẫn hay là không đủ sức chịu bệnh cho đến cùng chẳng?

Người ta có thể tưởng tượng cơn bệnh quái ác như thế nào, khi nhìn thấy thân xác mập mạp tươi non của Domenichino dần dần khô héo chỉ còn da bọc xương. Thêm vào đó, có lúc cơn đau dâng cao, khiến cậu thiếu niên rên rỉ hoặc chảy nước mắt khóc ròng! Có nhiều đêm vì quá đau, Domenichino phải thức

hết sức!

trắng. Các bác sĩ và y tá kinh ngạc và vô cùng khâm phục trước sức chịu đựng anh hùng của cậu thiếu niên.

Nhưng rồi dần dần mọi người trong nhà thương khám phá ra bí thuật chịu bệnh của Domenichino:

- Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU và Khiết Tâm Đức Mẹ MARIA đã ban sức mạnh và can đảm cho cậu!

Không những Domenichino chấp nhận bệnh tật mà còn chấp nhận cái chết nữa.

Domenichino chỉ sợ phạm tội mất lòng Chúa chứ không sợ chết. Hơn thế nữa, cậu còn can đảm dốc lòng:

- Thà chết chứ không thà phạm bất cứ một tội lỗi nào, dù nhỏ mọn

Domenichino mặc cho cơn bệnh của mình một ý chỉ:

- Chịu bệnh để đền bù tội lỗi mà con người trong xã hội tân tiến ngày nay sa phạm mất lòng Chúa. Những tội như: ích kỷ, đói khát và chạy theo tiền bạc, hưởng thụ khoái lạc và ham mê chức quyền danh vọng, vv.

Domenichino ý thức tất cả những điều nói trên, nên lúc nằm trên giường bệnh, cậu tỏ vẻ với hiền mẫu:

- Má à, Chúa ban cho con không biết bao nhiêu là ơn lành phúc lộc. Do đó giờ đây thật hữu lý khi Chúa cũng gọi cho con tật bệnh nữa. Bởi vì, nếu chỉ hưởng nếm điều may mắn an lành không thôi, thì khó mà chiếm hữu Nước Thiên Đàng lắm, Má à!

Chính trong tâm tình yêu mến và quảng đại dâng hiến cuộc đời cho THIÊN CHÚA mà Domenichino Zamberletti êm ái trút hơi thở cuối cùng ngày 18-5-1950, lúc tuổi đời vừa tròn 14.

... "Người công chính dù có chết non, cũng vẫn được an nghỉ. Vì tuổi thọ đáng kính, không phải bởi sống lâu, cũng không do số tuổi. Đối với con người, sự khôn ngoan còn quý hơn tóc bạc, sống không tì ố đã là sống thọ. Người công chính đẹp lòng THIÊN CHÚA, nên được THIÊN CHÚA yêu thương. Vì họ sống giữa những kẻ tội lỗi, nên được THIÊN CHÚA dời đi nơi khác. THIÊN CHÚA đã cất họ đi, kéo trí khôn họ bị thói gian ác biến đổi, hay tâm hồn họ bị tật xấu trá phỉnh lừa. Vì sức mê hoặc của sự ác làm lu mờ sự thiện, và dục vọng quay cuồng biến đổi tâm hồn chất phác. Người công chính nên hoàn thiện chỉ trong một thời gian ngắn, thì kể như đã hoàn tất một sự nghiệp lâu dài" (Sách Khôn Ngoan 4,7-13).

(P. Luigi Faccenda, "Testimoni di Maria", Edizioni dell'Immacolata, 1993, trang 40-42)

Sr Jean Berchmans Minh Nguyệt